

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจสำหรับการพัฒนาระบบ จัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ Exploratory Factors Analysis for Knowledge Management Systems in a Faculty of Business Administration, Bangkokthonburi University

มธุรส ผ่านเมือง^{1*} และ ชนนิกานต์ รอดมรณ์²
Mathuros Panmuang^{1*} and Chonnikarn Rodmorn²

¹ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

¹ Department of Business Computer, Faculty of Business Administration, Bangkokthonburi University

² นักวิจัยอิสระ

* Corresponding Author E-mail: mathuros.p@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติการในการจัดการความรู้ และเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจสำหรับการพัฒนาระบบจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างคือ คณาจารย์และนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก พร้อมทั้งหมุนแกนองค์ประกอบแบบตั้งฉาก ซึ่งในการหมุนแกนได้เลือกใช้วิธี แวริแมกซ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการปฏิบัติการในการจัดการความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .842) และ 2) องค์ประกอบการจัดการความรู้มี 5 องค์ประกอบ และมีค่าความแปรปรวนของทุกตัวแปรคิดเป็นร้อยละ 71.241 คือ วัฒนธรรมองค์และการจัดการความรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนจากองค์กรด้านนวัตกรรม โครงสร้างองค์กรและภาวะผู้นำ และการถ่ายทอดและแสวงหาความรู้

คำสำคัญ: การวิเคราะห์องค์ประกอบ, การจัดการความรู้, ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้

Abstract

The purpose of this study were to study the operational level of knowledge management and exploratory factor analysis for the development of knowledge management system in faculty of business administration, Bangkokthonburi University. The sample in the study were consisted of 350 lecturers and students in faculty of business administration, Bangkokthonburi University by using the surveys as the tool for researching. The data were analyzed by exploratory factor analysis with principal component extraction and varimax rotation. The study found that: 1) the operational level of knowledge management in overall aspects were at high level ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = .842) and 2) the elements of knowledge management as 5 factors which were the organizational culture and the knowledge management, the achievement motive and the self-efficacy, the organizational support for innovation, the organizational structure and leadership, and the knowledge transfer and knowledge acquisition. In which every elements had cumulative variance can by described as 71.241.

Keywords: Factor Analysis, Knowledge Management, Factors Influencing Knowledge Management

1. บทนำ

จากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบเครือข่ายที่มีสมรรถนะสูงเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของประเทศต่างๆ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้ต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าของความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นสำคัญ ส่งผลให้สภาพสังคมเปลี่ยนจากสังคมอุตสาหกรรมเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based society) (จงจิต วงษ์สุวรรณ และคณะ, 2558) จึงทำให้แหล่งความรู้มีมากมายมหาศาลเกินกว่าที่จะเรียนรู้ได้หมด มนุษย์มีลักษณะพิเศษคือ สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดเวลาและสังคมความรู้ทำให้เกิดการพัฒนาวิชาการต่างๆ ให้ก้าวหน้า จนทำให้การใช้ปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ทั้งนี้การทำให้เกิดความรอบรู้ การตัดสินใจใด ๆ ย่อมต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์ ซึ่งข้อมูล (Data) พื้นฐานของการดำเนินการเป็นข้อเท็จจริง สารสนเทศ (Information) คือผลของการประมวลผลข้อมูลข่าวสารและความรอบรู้ ดังนั้นองค์กรต้องมีเก็บความรู้และจัดการความรู้ที่เรียกว่าการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) (บรรพจน์ ทัพซาย, 2554) ซึ่งการจัดการความรู้

เป็นการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายภายในตัวบุคคลและองค์กร เพื่อนำมาจัดเก็บให้เป็นระบบ จนก่อให้เกิดประโยชน์ในการเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งนำความรู้มาปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผล (Petrova, et al., 2015)

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี 2542 หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 24 ที่ได้รับบุให้สถาบันการศึกษาจะต้องจัดการศึกษาให้ผู้เรียนฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2544-2559) ที่มีเป้าหมายให้คนไทยทุกคนมีทักษะและกระบวนการในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา มีการใฝ่รู้ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รวมถึงสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมในการสืบค้น วิเคราะห์ ติดตามความก้าวหน้าในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สามารถวางแผนและดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย มนุษยสัมพันธ์ดี และมีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการแสวงหาความรู้ (เชิดวงศ์ หงส์ศรีจินดา, 2557)

ดังนั้น การจัดการความรู้ในสถานศึกษาจึงเป็นการบริหารองค์กรทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นกว่าเดิม ถ้าใช้เป็นวงจรอย่างต่อเนื่องจะสามารถพัฒนางาน และ

สามารถนำพาองค์กรสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ (กัตติกา ศรีมหาโร, 2555) จากความเป็นมาและความสำคัญของการจัดการความรู้ คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จะเป็นองค์ประกอบในการพัฒนาระบบจัดการความรู้ ด้วยวิธีการสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ทั้งนี้ทำให้สามารถนำปัจจัยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มาจับกลุ่มหรือรวมกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มหรือปัจจัยเดียวกัน (ปฤณิกา เจียมทอง และคณะ, 2559) เพื่อให้ได้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ที่เหมาะสม และสามารถนำปัจจัยที่ได้ไปเป็นเกณฑ์ในการพัฒนาระบบสารสนเทศที่จะสนับสนุนการจัดการความรู้โดยข้อค้นพบที่ได้จะนำมาสู่การพัฒนาการจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีระบบในการจัดการความรู้ทั้งการจัดเก็บและการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้นปัจจัยที่ค้นพบจะเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญในการนำมาบูรณาการร่วมกับการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของหน่วยงานอย่างสูงสุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติการในการจัดการความรู้และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจสำหรับการพัฒนาระบบจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

3. นวนวณรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการที่ใช้สำหรับการจัดกลุ่มของตัวแปรหลาย ๆ ตัวให้มารวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน วิธีการนี้ถูกนำมาใช้ในทางสถิติมากกว่าร้อยปี (Taheerdoost, et al., 2014) ซึ่งการวิเคราะห์องค์ประกอบนั้นจะมีอยู่ด้วยกัน 2 วิธี คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) และในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกใช้วิธี EFA เนื่องจากเป็นวิธีที่ใช้ในการค้นหาองค์ประกอบรวม

ที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและยังสามารถลดจำนวนตัวแปรให้ลดน้อยลงและเข้าใจได้ง่ายขึ้น (Jason & David, 2012) จึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาสกัดปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ เพื่อให้ได้กลุ่มของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันและมีคุณสมบัติในการอธิบายลักษณะข้อมูลเหมือนกันให้รวมเป็นปัจจัยเดียวกัน และนำปัจจัยที่ได้ไปต่อยอดในการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้ การจัดการความรู้คือ การรวบรวม จัดระเบียบ แลกเปลี่ยน และประยุกต์ใช้ความรู้ในองค์กรและในตัวบุคคลจากระบบจัดการฐานข้อมูล เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างองค์ความรู้ อีกทั้งยังเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้จากบุคคลสู่บุคคล (Pee & Kankanhalli, 2016) ดังนั้นการจัดการความรู้จึงเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งขององค์กรที่จะช่วยให้องค์กรสามารถแข่งขันกับองค์กรอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้เกิดการแบ่งปันความรู้ และทำให้องค์กรสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน (Nicolás & Cerdán, 2011) ในการดำเนินการจัดการความรู้จึงเป็นต้องอาศัยการกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนโดยการพิจารณาจากแผนงานหรือยุทธศาสตร์ขององค์กรหรือจากปัญหาที่เกิดขึ้น หลังจากนั้นจึงดำเนินการวางแผนและค้นหาแนวทางที่เหมาะสม โดยอาศัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ ที่เปรียบเสมือนเป็นกระบวนการและเครื่องมือที่ช่วยให้การจัดการความรู้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Mao, et al., 2016) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบและผสมผสานกับแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้ เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้จากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งทำให้ค้นพบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ ทั้งหมด 9 ปัจจัย ประกอบด้วย การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การวัดและประเมินผลความรู้ วัฒนธรรมองค์การ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ภาวะผู้นำ โครงสร้างองค์กร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการรับรู้ความสามารถของ

ตนเอง (ดังตารางที่ 1) หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำปัจจัยทั้งหมดไปเก็บข้อมูลกับคณาจารย์และนักศึกษา เพื่อสกัดองค์ประกอบการจัดการความรู้ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการความรู้

องค์ประกอบของการจัดการความรู้	Chena & Hung (2010)	Yap, et al. (2010)	Zhenga, et al. (2009)	Jennex, et al. (2009)	Hicks, et al. (2006)	Madanmohan (2005)	Turban, et al. (2007)	Cummings & Worley (2009)	ทินกร ทองสินธุ์ และคณะ (2557)	วันวิสาข์ คงทน (2556)	จุฬาลักษณ์ เตชะวัฒนาภักดิ์ (2555)	อดุลเดช ภาวราชชาติ และคณะ (2555)	ภราดร จินดาจงค์ (2549)	ศุภวาลย์ วงษ์ประเสริฐ (2548)	บดินทร์ วิจารณ์ (2547)
1. การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓
2. การสร้างและแสวงหาความรู้				✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓
3. การวัดและประเมินผลความรู้				✓			✓			✓			✓	✓	✓
4. วัฒนธรรมองค์การ		✓	✓							✓	✓	✓			
5. เทคโนโลยีและนวัตกรรม		✓			✓				✓	✓		✓			
6. ภาวะผู้นำ									✓	✓	✓	✓			
7. โครงสร้างองค์กร		✓	✓							✓					
8. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์									✓		✓	✓			
9. การรับรู้ความ สามารถของตนเอง	✓										✓				

4. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณาจารย์และนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร จำนวน 2,154 คน แบ่งเป็นอาจารย์จำนวน 145 คน และนักศึกษา จำนวน 2,009 คน โดยการหากลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการพิจารณาอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรควรจะเป็น 20 ต่อ 1 (Hair, et al., 2010) ดังนั้นงานวิจัยนี้ การจัดการความรู้มี

9 องค์ประกอบ ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมจึงไม่น้อยกว่า 180 คน แต่เพื่อลดความคลาดเคลื่อนผู้วิจัยจึงปรับกลุ่มตัวอย่างเป็น 350 คน และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สาขาวิชาที่สังกัดเป็นชั้นภูมิ (พรรณี ลีกิจวัฒน์, 2553) ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ จำนวน 24 คน และนักศึกษา จำนวน 326 คน ซึ่งสามารถแสดงสัดส่วนดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างคณาจารย์และนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพบุรี

สาขาวิชา	คณาจารย์		นักศึกษา		สาขาวิชา	คณาจารย์		นักศึกษา	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์	6	1	31	5	การจัดการ โลจิสติกส์	9	1	235	38
คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	26	4	411	67	การตลาด	19	3	241	39
การจัดการ อุตสาหกรรม	9	1	91	15	ธุรกิจระหว่าง ประเทศ	7	1	24	4
การจัดการ	26	4	475	77	บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต	19	3	272	44
การจัดการ การกีฬา	7	1	174	28	บริหารธุรกิจ ดุษฎีบัณฑิต	17	3	55	9
รวมทั้งสิ้น						145	24	2,009	326

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การปฏิบัติของการจัดการความรู้ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 27 ข้อ ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การวัดและประเมินผลความรู้ วัฒนธรรมองค์การ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ภาวะผู้นำ โครงสร้างองค์กร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ศึกษาระดับในแต่ละองค์ประกอบ การจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพบุรี ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3.2 วิเคราะห์ข้อตกลงเบื้องต้นก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ เพื่อเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสมของตัวแปรหลายๆ ตัว โดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

3.2.1 ตรวจสอบโดยใช้สถิติ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552) ซึ่งจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ว่าเข้าใกล้หนึ่ง

หรือไม่ ถ้าเข้าใกล้หนึ่งหมายความว่าค่า KMO ของข้อมูลชุดนี้มีความเหมาะสมเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ และในทางตรงกันข้ามถ้าค่า KMO มีค่าที่เข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่าข้อมูลหรือปัจจัยชุดนี้ไม่เหมาะสมในการนำมาวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ

3.2.2 ตรวจสอบโดยใช้ Bartlett's Sphericity Test (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552) ซึ่งการตรวจสอบด้วยวิธีนี้จะพิจารณาจากค่าเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำเข้ามา ว่าสามารถเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันได้หรือไม่

3.3 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552) โดยเลือกวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) นอกจากนั้นจะทำการปรับหมุนแกนองค์ประกอบแบบตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) และเลือกใช้วิธีแวนิแมกซ์ (Varimax Rotation) ซึ่งจะกำหนดค่าเพื่อใช้ในการพิจารณาองค์ประกอบด้วยการดูจากค่า Eigen Value

5. ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติการในการจัดการความรู้ ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติการในการจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .842) โดยเรียงตามลำดับตัวแปร คือ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ การวัดและประเมินผลความรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสร้างและแสวงหาความรู้ วัฒนธรรมองค์การ โครงสร้างองค์กร การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภาวะผู้นำ ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจสำหรับการพัฒนาระบบจัดการความรู้

2.1 ผลการทดสอบค่า KMO and Bartlett's Test การวิเคราะห์ความเหมาะสมของข้อมูลจะใช้ค่า Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) และทดสอบสมมติฐานด้วย Bartlett's Test of Sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติที่มีการแจกแจงโดยประมาณแบบไคส-แควร์ (Chi-square) ถ้าพบว่ามีค่ามากกว่าค่า sig ในการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (α) จะปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Bartlett's Test มีการแจกแจงโดยประมาณแบบ Chi-Square = 7562.261 มีค่า Significance = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมี

ความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมที่ระดับ .941 ซึ่งถือว่าเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความร่วมกัน (Communality) ของตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการความรู้ รวมทั้งหมด 27 ตัวแปร พบว่าค่าความร่วมกัน (Communality) ของตัวแปรแต่ละตัวมีความร่วมกัน (Share) ในองค์ประกอบ (Factor) ค่อนข้างสูง โดยมีค่าอยู่ระหว่าง .555 ถึง .835

3. การหาค่าความแปรปรวน (Total Variance Explained) โดยพิจารณาจากค่า Eigen Values ที่มีค่ามากกว่า 1 จากผลการวิเคราะห์พบว่า องค์ประกอบในการจัดการความรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1-5 มีค่า Eigen Values เท่ากับ 4.659, 4.394, 3.840, 3.420 และ 2.923 ตามลำดับ และเมื่อหมุนแกนตั้งฉาก ปรากฏว่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 17.254, 16.275, 14.221, 12.665 และ 10.826 ตามลำดับ และมีค่าความแปรปรวนสะสมขององค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบเท่ากับ 71.241 สามารถอธิบายได้ว่า องค์ประกอบทั้งหมดนี้สามารถเป็นองค์ประกอบการจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ได้ร้อยละ 71.241 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่า Eigen Values ค่าร้อยละของความแปรปรวน และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมของการวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการความรู้

Com- ponent	Initial Eigen Values			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
	1	13.922	51.565	51.565	13.922	51.565	51.565	4.659	17.254
2	1.742	6.452	58.017	1.742	6.452	58.017	4.394	16.275	33.529
3	1.422	5.267	63.284	1.422	5.267	63.284	3.840	14.221	47.750
4	1.146	4.244	67.527	1.146	4.244	67.527	3.420	12.665	60.415
5	1.003	3.714	71.241	1.003	3.714	71.241	2.923	10.826	71.241

4. ผลการหมุนแกนองค์ประกอบมาจาก ด้วยวิธี
แวนิแม็กซ์ พบว่าค่า Factor Loading เปลี่ยนแปลงไป
เมื่อเทียบกับก่อนการหมุนแกน ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่า Rotation Component Matrix

	Component						Component				
	1	2	3	4	5		1	2	3	4	5
KM01	.195	.298	.208	.124	.750	KM15	.502	.344	.354	.173	.171
KM02	.028	.224	.413	.268	.658	KM16	.160	.089	.708	.324	.173
KM03	.384	.411	.022	.310	.541	KM17	.224	.156	.469	.593	.341
KM04	.353	.214	.315	.265	.576	KM18	.285	.260	.371	.698	.247
KM05	.495	.094	.152	.177	.580	KM19	.333	.251	.270	.707	.163
KM06	.681	.346	.013	.147	.294	KM20	.253	.389	.164	.728	.200
KM07	.739	.147	.081	.295	.287	KM21	.240	.409	.226	.611	.186
KM08	.715	.231	.093	.375	.164	KM22	.320	.586	.164	.370	.242
KM09	.683	.280	.312	.194	.132	KM23	.340	.689	.160	.206	.163
KM10	.680	.275	.374	.166	.100	KM24	.327	.725	.185	.220	.127
KM11	.558	.210	.492	.127	.006	KM25	.213	.761	.163	.243	.123
KM12	.479	.266	.586	.055	.070	KM26	.232	.778	.158	.142	.211
KM13	.145	.166	.809	.200	.248	KM27	.039	.591	.337	.187	.349
KM14	.159	.254	.790	.206	.239						

ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจในการสรุปผลการ
จัดกลุ่มตัวแปรคัดสรรเข้าองค์ประกอบการวิเคราะห์
องค์ประกอบ ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอองค์ประกอบที่ได้จาก
การวิเคราะห์ข้อมูลพร้อมทั้งกำหนดชื่อองค์ประกอบให้มี
ความสอดคล้องกับตัวแปรที่นำเข้าสู่แต่ละองค์ประกอบ
ดังนี้

ตารางที่ 5 องค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับ	ชื่อองค์ประกอบ ต้นแบบ	ตัวแปร	รายละเอียดของตัวแปร
องค์ประกอบที่ 1 มีอยู่ทั้งหมด 7 ตัวแปร	การสร้างและ แสวงหาความรู้	KM06	เมื่อปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้บรรลุผลสำเร็จท่านจะ จัดทำชุดความรู้หรือคู่มือในการปฏิบัติงานเพื่อใช้เป็น แนวทางในการปฏิบัติงานครั้งต่อไป
	การวัดและ ประเมินผลความรู้	KM07	คณะบริหารธุรกิจฯ มีการกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินผล การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้
	การวัดและ ประเมินผลความรู้	KM08	คณะบริหารธุรกิจฯ มีการกำหนดตารางเวลาที่เหมาะสม ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ความรู้
	การวัดและ ประเมินผลความรู้	KM09	คณะบริหารธุรกิจฯ มีการรายงานผลจากการประเมินผล การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ให้บุคลากร ในสำนักงานฯ ได้รับรู้ร่วมกัน
	วัฒนธรรมองค์การ	KM10	คณะบริหารธุรกิจฯ มีวัฒนธรรมองค์การที่สนับสนุนต่อ การแลกเปลี่ยนความรู้
	วัฒนธรรมองค์การ	KM11	คณะบริหารธุรกิจฯ มีแบบแผนหรือแนวทางที่ปฏิบัติ ต่อเนื่องกันมาเป็นประจำในการจัดการความรู้
	เทคโนโลยีและ นวัตกรรม	KM15	คณะบริหารธุรกิจฯ มีนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อรองรับ การจัดเก็บข้อมูลความรู้
องค์ประกอบที่ 2 มีอยู่ทั้งหมด 6 ตัวแปร	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	KM22	ท่านมีความต้องการที่จะแลกเปลี่ยนความรู้กับคณาจารย์ และนักศึกษาในทุก ๆ เรื่องที่จะเป็นประโยชน์
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	KM23	หากท่านได้รับการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลอื่น ท่านยินดี จะถ่ายทอดความรู้เหล่านั้นต่อไปยังคณาจารย์และ นักศึกษาทุก ๆ คน
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	KM24	ท่านเต็มใจที่จะใช้ระบบการจัดการความรู้ของคณะบริหาร ธุรกิจฯ เพื่อเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนความรู้
	การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	KM25	ท่านเชื่อว่า ท่านสามารถใช้ระบบการจัดการความรู้ของ คณะบริหารธุรกิจฯ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
	การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	KM26	หากการถ่ายทอดความรู้มีความยากลำบาก แต่ท่านจะ ไม่ท้อถอย ยังคงพร้อมจะหาวิธีในการถ่ายทอดความรู้ อย่างเต็มที่
	การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	KM27	การถ่ายทอดความรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้ คือ กระบวนการที่ทำทนายให้ท่านพร้อมจะนำไปปฏิบัติ

ลำดับ	ชื่อองค์ประกอบ ต้นแบบ	ตัวแปร	รายละเอียดของตัวแปร
องค์ประกอบที่ 3 มีอยู่ทั้งหมด	วัฒนธรรมองค์การ	KM12	ท่านจะได้รับความรู้เรื่องใหม่ ๆ จากคณาจารย์และ นักศึกษาอยู่เป็นประจำ
4 ตัวแปร	เทคโนโลยีและ นวัตกรรม	KM13	คณะบริหารธุรกิจฯ มีระบบจัดเก็บข้อมูลความรู้ในรูปแบบ ฐานข้อมูล
	เทคโนโลยีและ นวัตกรรม	KM14	คณะบริหารธุรกิจฯ มีความพร้อมของโครงสร้างของ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการแลกเปลี่ยนความรู้ แบบออนไลน์
	ภาวะผู้นำ	KM16	ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการจัดการความรู้ของ คณะบริหารธุรกิจฯ
องค์ประกอบที่ 4 มีอยู่ทั้งหมด	ภาวะผู้นำ	KM17	คณบดีและหัวหน้าสาขามีบทบาทสำคัญต่อการผลักดัน ให้เกิดการจัดการความรู้
5 ตัวแปร	ภาวะผู้นำ	KM18	คณบดีและหัวหน้าสาขาโน้มน้าวให้คณาจารย์และนักศึกษา มีการแลกเปลี่ยนความรู้กันอย่างสม่ำเสมอ
	โครงสร้างองค์กร	KM19	ท่านสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กับทุกคนในคณะบริหาร ธุรกิจฯ ได้อย่างสะดวกและเป็นกันเอง
	โครงสร้างองค์กร	KM20	คณะบริหารธุรกิจฯ มีพื้นที่สำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ อย่างชัดเจน และเป็นสัดส่วน
	โครงสร้างองค์กร	KM21	คณะบริหารธุรกิจฯ มีการแบ่งหน่วยงานในการรับผิดชอบ ต่อการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ
องค์ประกอบที่ 5 มีอยู่ทั้งหมด	การถ่ายทอดและ แลกเปลี่ยนความรู้	KM01	คณะบริหารธุรกิจฯ มีการกำหนดสาระความรู้ที่จะนำไป ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้
5 ตัวแปร	การถ่ายทอดและ แลกเปลี่ยนความรู้	KM02	คณะบริหารธุรกิจฯ มีการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ กับหน่วยงานภายนอก อาทิ การจัดทำรายงานประจำปี เอกสารแนะนำสำนักงานฯ
	การถ่ายทอดและ แลกเปลี่ยนความรู้	KM03	คณะบริหารธุรกิจฯ มีการประเมินผลการถ่ายทอดและ แลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งก่อนและหลังการจัดกิจกรรม ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้
	การสร้างและ แสวงหาความรู้	KM04	คณะบริหารธุรกิจฯ เปิดโอกาสให้คณาจารย์และนักศึกษา มีการสร้างสรรค์และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าต่อ การเรียนการสอนได้อิสระ
	การสร้างและ แสวงหาความรู้	KM05	คณะบริหารธุรกิจฯ มีการจัดกิจกรรมที่เพิ่มพูนความรู้ให้ คณาจารย์และนักศึกษา โดยการฝึกอบรมและการสัมมนา

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร KM06 KM07 KM08 KM09 KM10 KM11 และ KM15 ซึ่งสามารถกำหนดชื่อของปัจจัยที่ 1 ได้ว่า “วัฒนธรรมองค์การและการจัดการความรู้”

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร KM22 KM23 KM24 KM25 KM26 และ KM27 ซึ่งสามารถกำหนดชื่อของปัจจัยที่ 2 ได้ว่า “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง”

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร KM12 KM13 KM14 และ KM16 ซึ่งสามารถกำหนดชื่อของปัจจัยที่ 3 ได้ว่า “การสนับสนุนจากองค์กรด้านนวัตกรรม”

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร KM17 KM18 KM19 KM20 และ KM21 ซึ่งสามารถกำหนดชื่อของปัจจัยที่ 4 ได้ว่า “โครงสร้างองค์กรและภาวะผู้นำ”

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร KM01 KM02 KM03 KM04 และ KM05 ซึ่งสามารถกำหนดชื่อของปัจจัยที่ 5 ได้ว่า “การถ่ายทอดและแสวงหาความรู้”

6. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติการในการจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี พบว่า ระดับการปฏิบัติการในการจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = .842) โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การวัดและประเมินผลความรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสร้างและแสวงหาความรู้ วัฒนธรรมองค์การ โครงสร้างองค์กร การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภาวะผู้นำ ตามลำดับ

องค์ประกอบการจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ประกอบด้วยวัฒนธรรมองค์การและการจัดการความรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนจากองค์กรด้านนวัตกรรม โครงสร้างองค์กรและภาวะผู้นำ

และการถ่ายทอดและแสวงหาความรู้ โดยการหาค่าความแปรปรวน (Total Variance Explained) ซึ่งพิจารณาจากค่า Eigen Values ที่มีค่ามากกว่า 1 จากผลการวิเคราะห์พบว่า องค์ประกอบในการจัดการความรู้ มีค่า Eigen Values เท่ากับ 4.659, 4.394, 3.840, 3.420 และ 2.923 ตามลำดับ และเมื่อหมุนแกนตั้งฉาก ปรากฏว่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 17.254, 16.275, 14.221, 12.665 และ 10.826 ตามลำดับ และมีค่าความแปรปรวนสะสมขององค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบเท่ากับ 71.241 สามารถอธิบายได้ว่า องค์ประกอบในการจัดการความรู้ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดนี้สามารถเป็นองค์ประกอบการจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ได้ร้อยละ 71.241

ข้อค้นที่ได้จากการวิจัยทำให้พบว่า องค์ประกอบที่จะช่วยให้การพัฒนาระบบการจัดการความรู้ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีประสบความสำเร็จได้ จะต้องอาศัยวัฒนธรรมองค์การและการจัดการความรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนจากองค์กรด้านนวัตกรรม โครงสร้างองค์กรและภาวะผู้นำ และการถ่ายทอดและแสวงหาความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Yap, et al. (2010) ที่พบว่าวัฒนธรรมองค์การจะช่วยส่งเสริมต่อแนวทางปฏิบัติที่ดีในการจัดการความรู้ และ Zhenga, et al. (2009) ได้พบเพิ่มเติมอีกว่า วัฒนธรรมองค์การ คือ ปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการความรู้ สำหรับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถนำมาช่วยในการกำหนดนโยบายหรือแผนงาน เนื่องจากเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการจัดการความรู้ (ทินกร ทองสินธุ์ และคณะ, 2557) นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Chena & Hung (2010) ที่ได้กล่าวถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองจะช่วยให้บุคคลมีความเชื่อมั่นที่จะถ่ายทอดความรู้ไปให้ยังบุคคลอื่นโดยปราศจากการขาดความกังวลใจใด ๆ ทั้งนี้ในการจัดการความรู้หากมีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมต่าง ๆ เข้ามามีส่วนช่วยในการจัดเก็บความรู้ และถ่ายทอดความรู้ไปยังบุคคลอื่นโดยใช้ระยะเวลาที่รวดเร็ว และเข้าถึงความรู้ได้ง่าย ดังเช่น

การศึกษาของ Hicks, et al. (2006) ที่ได้กล่าวว่าหากองค์กรให้การสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่นำมาช่วยในการจัดการความรู้ จะทำให้นุคลากรภายในองค์กรเข้าถึงความรู้ได้ง่ายยิ่งขึ้น และยังเป็นการแข่งขันความรู้ได้ตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตามจุดเริ่มต้นในการจัดการความรู้ขององค์กรคงจะหนีไม่พ้นในเรื่องของการกำหนดโครงสร้างองค์กรให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดระบบการติดต่อสื่อสาร และการแบ่งอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลระบบจัดการความรู้ให้สามารถเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน และจะทำให้เกิดการทำงานร่วมกันจนบรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Yap, et al. (2010) และ Zhenga, et al. (2009) ในส่วนของโครงสร้างองค์กรจะสามารถกำหนดแนวทางได้เหมาะสมหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้นำคือตัวแปรที่จะคอยควบคุมการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายเนื่องจากผู้นำคือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อกลุ่ม ดังนั้นถ้าผู้นำมีภาวะที่พร้อมจะดำเนินงานย่อมจะทำให้ผลของการบริหารจัดการความรู้ประสบความสำเร็จได้ไม่ยากนัก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วันวิสาข์ คงทน (2556) และองค์ประกอบตัวสุดท้ายที่มีความสำคัญไม่ต่างจากองค์ประกอบตัวอื่น ๆ ก็คือการถ่ายทอดและแสวงหาความรู้ ซึ่งในการพัฒนาระบบสารสนเทศในการจัดการความรู้จำเป็นจะต้องหาเทคนิคหรือวิธีที่จะเข้าถึงการถ่ายทอดความรู้ในรูปแบบที่ง่ายรวดเร็ว เข้าถึงได้ทุกที่ ทุกเวลา ถ้าหากระบบสามารถดำเนินการได้ในลักษณะนี้จะเป็นผลมาสู่ความต้องการในการแสวงหาความรู้ได้ไม่ยากนัก ดังเช่นการศึกษาของ Hicks, et al. (2006), Turban, et al. (2007) และ Cummings & Worley (2009) ที่พบว่า การถ่ายทอดและแสวงหาความรู้คือปัจจัยที่สำคัญในการจัดการความรู้ที่เหมาะสม จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยเป็นที่ยืนยันได้อย่างชัดเจนว่าการจัดการความรู้จะประสบผลสำเร็จไม่ได้เลยถ้าขาดองค์ประกอบดังที่กล่าวมาข้างต้น หากมีการกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการกำหนดคุณสมบัติในแต่ละองค์ประกอบได้ถูกต้องและสมบูรณ์ จะส่งผลให้การพัฒนาระบบสารสนเทศในการจัดการความรู้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุดและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการความรู้ให้ถูกต้อง และยั่งยืนอยู่คู่องค์กรต่อไป

7. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การจัดการความของคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีประสบความสำเร็จได้นั้นประกอบด้วย วัฒนธรรมองค์และการจัดการความรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนจากองค์กรด้านนวัตกรรม โครงสร้างองค์กร และภาวะผู้นำ และการถ่ายทอดและแสวงหาความรู้ ดังนั้นในการพัฒนาระบบการจัดการความรู้จึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบดังกล่าว และควรให้ความสำคัญในแต่ละองค์ประกอบ เช่น จัดทำแผนงานที่ให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมและฝึกอบรมให้เข้าใจถึงความสำคัญของการจัดการความรู้ รวมทั้งในการจัดการเรียนการสอนควรให้อาจารย์ได้ฝึกให้นักศึกษาได้ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ แต่ทั้งนี้กระบวนการต่าง ๆ จะประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยผู้บริหารและโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน โดยการแบ่งผู้รับผิดชอบในเรื่องการจัดการความรู้ให้เหมาะสม และกำหนดแนวทางให้เป็นรูปธรรม เพื่อให้สามารถใช้งานได้จริงและเป็นการส่งต่อความรู้ไปยังนักศึกษาและอาจารย์ในรุ่นถัดไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรใช้เทคนิคการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ (Systematic Literature Review: SLR) ในการค้นหาค้นคว้าที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ ทั้งนี้เพื่อลดอคติกับข้อมูล ลดความเอนเอียงในการทบทวนวรรณกรรมของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเพื่อทำให้การทบทวนวรรณกรรมเกิดความถูกต้องมากที่สุด อีกทั้ง SLR ยังช่วยเพิ่มความแม่นยำของตัวแปรที่ค้นพบ โดยผ่านการสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การพัฒนางานวิจัยครั้งต่อไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม (มธุรส ผ่านเมือง และ นลินภัทร์ ปรวัฒน์ปรีयर, 2561)

เอกสารอ้างอิง

- กัตติกา ศรีมหาโร. (2555). *การใช้ระบบการจัดการความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา*. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 4: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านสระบัว. ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2552). *การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จงจิต วงษ์สุวรรณ, ธนินทร์ รัตนโอฬาร และปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2558, มกราคม-เมษายน). *การวิเคราะห์องค์ประกอบของกระบวนการจัดการความรู้ของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์*. *วารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม*. 14(1): 91-95.
- จุฬาลักษณ์ เตชะวัฒนกิจกุล. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของพนักงาน บริษัท บริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด สำนักงานใหญ่*. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัชวาลย์ วงษ์ประเสริฐ. (2548). *การจัดการความรู้ในองค์กรธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ธรรมมลการพิมพ์.
- เชิดวงศ์ หงส์ศรีจินดา. (2557). *การพัฒนาแบบจัดการความรู้ส่วนบุคคลที่ใช้สัญญาณการเรียนรู้และเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการทำงานวิชาการของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา*. ปริญญาครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทินกร ทองสินธุ์, พงศ์สัณห์ ศรีสมทรัพย์, โกวิท พวงงาม และวีระพล สุวรรณนันต์. (2557, กันยายน-ธันวาคม). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการความรู้ของพนักงานเทศบาลนครในประเทศไทย*. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*. 4(3): 77-91.
- บดินทร์ วิจารณ์. (2547). *การจัดการความรู้สู่ปัญญาปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- บรรพจน์ ทัพชัย. (2554). *แนวทางการจัดการความรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3*. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปฎิภา เจียมทอง, มรุส ผ่านเมือง, ชนิกานต์ รอดมรณ์ และณลินภัทร์ ปวีตงษ์ปริยกร. (2559). *การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจในการขับเคลื่อนระบบชุมชนนักปฏิบัติ*. *การประชุมวิชาการระดับชาติด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ครั้งที่ 12*. 7-8 กรกฎาคม, 64-69.
- พรณี ลีกิจวัฒน์. (2553). *วิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ภราดร จินดาวงศ์. (2549). *การจัดการความรู้*. กรุงเทพฯ: ซีดับบลิว ฟรินติ้ง.
- มรุส ผ่านเมือง และณลินภัทร์ ปวีตงษ์ปริยกร. (2561, กรกฎาคม-สิงหาคม). *การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบในการค้นหาปัจจัยและแนวทางในการเก็บเกี่ยวประโยชน์จากระบบสารสนเทศ*. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. 26(4): 715-729.
- วันวิสาข์ คงทน. (2556, เมษายน-มิถุนายน). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการความรู้ของบุคลากรฝ่ายสารสนเทศคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล*. *วารสารวิทยบริการ*. 24(2): 112-128.
- อดุลเดช ถาวรชาติ, ไพศาล ธรรมวิสุทธิ และพิธิษฐ์ จอมบุญเรือง. (2555, กันยายน-ธันวาคม). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. *วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. 7(20): 123-136.
- Chena, C.J. & Hung, S.W. (2010). To Give or to Receive? Factors Influencing Members' Knowledge Sharing and Community Promotion in Professional Virtual Communities. *Information & Management*. 47(4): 226-236.

- Cummings, T.G. & Worley, C.G. (2009). *Organization Development & Change*. South Melbourne, Vic. Thomson.
- Hair, J. F., et al. (2010). *Multivariate Data Analysis: A Global Perspective*. 7th ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Hicks, R.C., Dattero, R. & Galup, S.D. (2006, January-February). The Five-tier Knowledge Management Hierarchy. *Journal of Knowledge Management*. 10(1): 19-31.
- Jason, W.O. & David, C.F. (2012). Replication Analysis in Exploratory Factor Analysis: What it is and why it makes your analysis better. *Practical Assessment, Research & Evaluation*. 17(15): 1-8.
- Jennex, M. E., Smolnik, S. and Croasdell, D.T. (2009). Towards a consensus knowledge management success definition. *The Journal of Information and Knowledge Management Systems*. 39(2): 174-188.
- Madanmohan, R. (2005). *Knowledge Management Tools and Techniques: Practitioners and Experts Evaluate KM Solutions*. UK: Elsevier Butterworth-Heinemann.
- Mao, H., et al. (2016). Information Technology Resource, Knowledge Management Capability, and Competitive Advantage: The moderating role of Resource Commitment. *International Journal of Information Management*. 36(2016): 1062-1074.
- Nicolás, C.L. & Cerdán, L.M. (2011, December). Strategic Knowledge Management, Innovation and Performance. *International Journal of Information Management*. 31(6): 502-509.
- Pee, L. G. & Kankanhalli, A. (2016). Interactions among Factors Influencing Knowledge Management in Public-sector Organizations: A resource-based View. *Government Information Quarterly*. 33(2016): 188-199.
- Petrova, G. I., et al. (2015). Knowledge Management as a Strategy for the Administration of Education in the Research University. *Social and Behavioral Sciences*. 166(2015): 451-455.
- Taherdoost, H., Sahibuddin, S. & Jalaliyoon, N. (2014, May). Exploratory Factor Analysis: Concepts and Theory. *Advances in Applied and Pure Mathematics*. 375-382.
- Turban, E., Leidner, D., McLean, E. & Wetherbe, J. (2007). *Information Technology for Management: Transforming Organizations in the Digital Economy*. 6th ed. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Yap, L.S., Tasmin, R., Rusuli, M.S.C. & Hashim, N. (2010, April). Factors Influencing Knowledge Management Practices among Multimedia Super Corridor (MSC) organizations. *Communications of the IBIMA*. 2010: 1-12.
- Zhenga, W., Yangb, B. & McLean, G.N. (2009, July). Linking Organizational Culture, Structure, Strategy, and Organizational Effectiveness: Mediating Role of Knowledge Management. *Journal of Business Research*. 63(7): 763-771.